

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 102

číslo: 22

29. května 2022

Cena: 10 Kč

Láska v rozmanitosti

Když v závěru minulého století vznikala ekologická sekce České křesťanské akademie, byl aktuálním tématem trvale udržitelný rozvoj či trvale udržitelný život, včetně otázky, který z těchto termínů je vhodnější. Na jednom jejím setkání se o tom vedla diskuse, na níž bylo připomenuto, že – máme-li mluvit o rozvoji – tak ten musí mít nějaké směřování, nějaký cíl. Tím skutečným cílem by mělo být Boží království.

Když ono není z tohoto světa, tak do něj vstupuje a směřování k němu by mělo být cílem lidského snažení. Bohu záleží na Jeho stvoření, záleží mu na tom, jak my lidé žijeme. Lidstvo by tedy mělo směřovat k lepšímu, mělo by se stále zdokonalovat. Jakým směrem se však reálně ubírá? V současné době jsme zděšení aktem agrese a všim tím, co se děje na Ukrajině. Jsme ovšem svědky i řady už déle probíhajících nežádoucích procesů. Probíhá krize životního prostředí, projevující se především nepříznivým vývojem klimatu, za který zřejmě do určité, asi dost značné míry můžeme my, lidé. A jsou i další skutečnosti, které dávají za pravdu často opakovanému názoru, že lidstvo je stále horší a horší, že vývoj se ubírá špatnou cestou.

Nedávno vyšla velice zajímavá kniha švédského lékaře a humanisty Hanse Roslinga *Faktomluva* se však na současnost dívá optimisticky. Autor na základě kvantifikovatelných údajů tvrdí, že lidstvo postupuje směrem k lepší budoucnosti. Životní úroveň v mnoha dříve velice chudých zemích se výrazně zvedla, třeba na úroveň, která byla v dnešních vyspělých zemích před nějakými padesáti lety. Katastrofální chudoba je mnohem méně než před několika desítkami let...

Problémy s životním prostředím sice ukazují, že lidské počínání se musí změnit, ono se však od bezohledného spotřebování uhlí ve století uhlí a páry mění. A mění se i obecný vztah k lidskému životu. Dobré změny si nemůžeme neuvědomit, když si připomeneme, jak rychle a kolikrát bez řádného vyšetření se v minulosti popravovalo. Ve velké oblasti naší civilizace si dnes lidského života velice vážíme a s politováním si uvědomujeme, že asi 1 300 km na východ tato oblast končí. Vraťme se však do naší civilizace. Nebylo by dobré nad vývojem truchlit nebo se zas z dosažených zlepšení příliš radovat. Důležité je, že máme prostor pro modlitbu, máme prostor pro dobré počínání.

Zaměříme se teď na jeden příznivý rys vývoje, totiž na zlepšování vztahů mezi různými křesťanskými církvemi a skupinami. Jde o trend převažující, avšak – žel – nikoli úplně všeobecný. Přitom věříme, že náš Pán má na světě jednu církev (s velkým „C“), která žije a působí v různých církevních organizacích, řečnických církvích, ale s malým „c“. Ve 12. kapitole epistolů Římanům Pavel připomíná, že nějaká uniformita či stejnost mezi křesťany není cílem. Evangelium přichází do rozmanitých kultur, velice různých způsobů myšlení a vnímání světa, do světa s různými osobními zkušenostmi. Promítá se sem i růst poznání světa. V takovéto situaci je zcela přirozené, že formy zbožnosti nejen mezi různými kulturami, nýbrž dokonce i v jednom městě či zemi, se budou lišit.

Stabilita různých společenstev v přírodě je podporována jejich rozmanitostí; hovoříme o biodiverzitě. Rozmanitost teplot je podmínkou života. Ztráta rozmanitosti teplot, tedy jejich konečné vyrovnání, by znamenalo tepelnou smrt vesmíru. Rakouský sociolog Franz M. Wuketits tyto fyzikální úvahy aplikuje na lidskou společnost; píše, že ničení kulturní rozmanitosti vede k „tepelné smrti kultur“, ke znemožnění dalšího vývoje kultur (feč není o pokroku). Rozmanitost posouvá společnost vpřed. A ona rozmanitost křesťanských spiritualit, rozmanitost forem uctívání Boha, je případem oné kulturní rozmanitosti. V duchu Wuketitových úvah bychom ji měli přijímat jako důležité obohacení. Zavádějící lidská přirozenost vede často k přesvědčení, že jen vlastní názor je správný a kdo uvažuje jinak, tak se mylí. V minulosti se běžně stávalo, že některé církve zabíraly či zakazovaly svým členům účast na bohoslužbách jiné církve. I dnes se s něčím takovým setkat lze, byť snad ojediněle. Změnil se i pohled na přístup k večeri Páně mezi různými denominacemi. Posiluje se vědomí otevřené Kristovy náruče. A i když stále pro přístup k eucharistii omezení panují, touha po vzájemném sdílení zde stále roste.

Je známo, že v biologických společenstvech jednotlivé složky, byť třeba výrazně rozdílné, se vzájemně podporují. Podobně rozmanitost uctívání Hospodina a různé způsoby přemýšlení o věcech, které přesahují svět, mohou být obohacením Církve Kristovy jako celku, v duchu zmíněných slov z Pavlova listu do Říma. Různice byly už v první církvi a Pavel společenství, kde k nim docházelo, rozhodně nechválí: Prosim vás, bratři, pro jméno našeho Pána Ježíše Krista, abyste všichni byli svorní a neměli mezi sebou roztržky, nýbrž abyste dosáhli plné jednoty smýšlení i přesvědčení. Dověděl jsem se totiž o vás z domu Chloé, bratři, že jsou mezi vámi spory. Myslím tím to, že se mezi vámi říká: Já se hlásím k Pavlovi, já zase k Apollovi, já k Petrovi, já ke Kristu. Je snad Kristus rozdělen? Což byl Pavel za vás ukřižován? Nebo jste byli pokřtěni ve jméno Pavlovo? (1. Kor. 1,10-13).

Mnoho různých neshod či dokonce napětí v Církvi vznikalo a stále vzniká kvůli různým teologickým otázkám. Do takové situace hovoří Pavlova slova

Dokončení na str. 3

Zahajte s námi léto na XXII. Pouti na Sázavě!

Letní atmosféru jistě podtrhne louka u nábřeží Cyrila a Metoděje v centru města Sázavy, kde se pout' opět v poslední červnovou sobotu 25. 6. uskuteční, s výhledem na Sázavský klášter, který můžete při té příležitosti také navštívit.

Přípraven bude bohatý program, jak pro děti, tak pro dospělé. Připomínat si budeme různými způsoby Jana Amose Komenského, jehož 430. výročí narození jsme letos oslavili.

Bohoslužbu pod širým nebem bude sloužit bratr patriarcha Tomáš Butta s pražským biskupem Davidem Tonzarem, těšit se můžete ale i na nádherný zpěv Dity Vích Hořínkové, která se svým synem Filipem Antoniem naváže s uměleckým přednesem úryvků z vybraných Komenského spisů. (Kdo jste zažil jejich vystoupení v Husově sboru v Dejvicích při slavnosti k 430. výročí J. A. Komenského, jistě budete souhlasit, že patřilo k uměleckým vrcholům celého setkání.)

V pravé poledne usedneme opět ke společnému jídlu agapé – prosím přivezte každý něco s sebou na společný stůl! Děkujeme!

Kromě toho opět přijede Ilonka s dalším občerstvením (řízky i vege), bude pivo a limo, pro děti cukrová vata, voda i fair trade káva a další fair trade výrobky, tj. strachovat se o jídlo a pítí určitě nemusíte!

Odpolední program bude opět pestrý. Kvíz pro týmy o ceny – tentokrát na téma Komenského, III. štafetový běh o pohár opata Prokopa pro všechny – čtyřčlenné týmy (rodinné, míchané apod.), pro děti zážitková soutěž Com – en – sky na devíti stanovištích s nejrůznějšími úkoly, při nichž se o Janu Amosovi též něco dozví; mohou si ho i na-

malovat ve výtvarném koutku a poslat do soutěže Národního pedagogického muzea J. A. Komenského, které je hlavním koordinátorem Národních oslav Komenského 2020 – 2022.

Na větví s divadlem Na větví se můžete ocitnout se Zvěřincem pana Ezopa. Nebude chybět ani hudba. Přijedou opět i diakonická a vzdělávací zařízení se svými stánky, těšit se tak můžete opět na keramické a další výrobky Domečku a Nazaretu, workshopy církevní husitské ZUŠ Harmonie a dalších škol, s nimiž jsme právě v jednání.

Jsme vděční městu Sázava za jeho podporu a pomoc a též za finanční podporu MK ČR, díky čemuž můžeme opět nechat vstupné dobrovolné a sbírku vyhlásit na pomoc maminkách s dětmi z Ukrajiny.

Pokud jste ve vašich náboženských obcích v kontaktu s ukrajinskými uprchlíky, pozvěte je či přijďte s nimi, bohoslužbu máme přeloženou do ukrajinštiny a mnohé z programu nebude potřebovat překladu.

Navíc na Sázavě je krásně, což jistě přispěje k psychické pohodě nejen uprchlíkům, ale nám všem, kteří se, dá-li Pán, na Sázavě při XXII. Pouti v sobotu 25. června opět setkáme! Těšíme se vás!

Za přípravný tým
hlavní koordinátorka
Pouti na Sázavě
Hana Tonzarová

Změna na pražském stolci: koncepční, nebo jen personální?

V pátek 13. května v poledne Vatikán oficiálně oznámil, že dosavadní olomoucký arcibiskup Jan Graubner byl jmenován arcibiskupem pražským. Stává se tím nejen ordinářem pražské arcidiecéze, ale i metropolitou české církevní provincie. Ta se pokrývá víceméně s historickými územími Čech. Kromě pražské arcidiecéze zahrnuje čtyři diecéze označované jako sufragánní, českobudějovickou, plzeňskou, litoměřickou a královéhradeckou.

Postavení pražského arcibiskupa jako metropolity je tradiční církevní funkcí známou v západní i ve východních církvích. Metropolitou v latinské části katolické církve stojí mezi místními biskupy a papežem. Dnes však již jejich funkce není tak významná. Metropolitou je přes pět set. Na našem území jsou dva, český a moravský (resp. moravskoslezský). Pražský metropolitou má na rozdíl od olomouckého navíc čestný titul primas český. Ten však není spojen s žádnou pravomocí. Prakticky je to označení arcibiskupů, metropolitů města, ve kterém byli korunováni panovníci. Tento titul se nevztahuje na Česko jako celek, ale pouze na Čechy.

Graubner se stává třicátým sedmým pražským arcibiskupem. Jejich linie začala Arnoštem z Pardubic, který byl dvacátým sedmým pražským biskupem a byl povýšen na arcibiskupa. České království tehdy bylo významné, protože český král byl zároveň císařem Svaté říše římské. Pražský stolec existuje od 10. století a první na něm seděl biskup Dětmar. Bývá však označován jako stolec svatovojtěšský podle druhého pražského biskupa Vojtěcha (982–996). Dnešní organizační struktura větší

nové západní či „latinské“ části Římskokatolické církve je založena spíše na statutárních biskupských konferencích, jejichž území se až na několik výjimek pokrývá s hranicemi států. Předsedou České biskupské konference je Jan Graubner, který získává přesunem do Prahy, kde sídlí administrativa ČBK, silnější pozici. Také tím, že má sídlo v hlavním městě a že odtud má snadnější přístup i k politikům. Sídlo arcibiskupů je možná symbolicky na Hradčanském náměstí v bezprostřední blízkosti Pražského hradu. Spojení s politickou sférou vyjadřuje i zmíněná pozice primase, již arcibiskupovi udělil císař Svaté říše římské Ferdinand II. roku 1627 Obnoveným zřízením zemským.

V současnosti je právní pozice Církve římskokatolické stejná jako ostatních křesťanských církví a jiných náboženských společností. Zdědila z minulosti pozici církve registrované, kterých je v současnosti čtyřiačtyřicet. Je z nich největší. Jmenovitě se k ní v posledním sčítání lidu přihlásilo 741 019 obyvatel. Ke katolické víře či příslušnosti se počítá dalších 235 834 osob. Jde tedy celkem o devět procent obyvatel (českých občanů a dalších

osob s trvalým bydlištěm v České republice).

Dosavadní pražský arcibiskup Dominik Duka podal ke dni 26. dubna 2018 povinnou resignaci. Papež František ji přijal a vyzval ho, aby ve službě setrval do dalšího rozhodnutí. V jiných případech, např. při resignaci Františka Radkovského na službu prvního plzeňského biskupa roku 2014, nebyla resignace přijata a biskup sloužil ve své diecézi dál. Po dvou letech však Radkovského vystřídal současný biskup Tomáš Holub.

V případě Prahy se dala očekávat brzká výměna ve funkci, ale až na konci čtvrtého roku od resignace Duka oznámil, že bude vystřídán, a to do konce června. V pátek 13. května v poledne bylo sděleno jméno nového arcibiskupa. Teď bude brzy oznámen termín jeho intronizace.

Dukovo vystřídání po tak dlouhé době je výrazem značných rozpaků Svatého stolce. Charles Daniel Balvo měl po tři a půl roku na postu apoštolského nuncia čas provádět šetření, které vede nakonec k odeslání tří jmen, u nichž hraje roli i pořadí, do Vatikánu. Tam posuzuje návrh Kongregace pro biskupy a v případě arcibiskupa, metropolity církevní provincie se k němu vyjadřuje i Státní sekretariát.

Nebylo však snadné najít vhodného kandidáta, který by měl potřebnou kvalifikaci (doktorát církevního práva nebo teologie) a důvěru

Pokračování na str. 4

Láska v rozmanitosti

Pokračování ze str. 1

adresovaná Titovi (3.9), která překlad Slovo na cestu orientuje k dnešnímu člověku: Nenech se zatáhnout do debat o neřešitelných otázkách a sporných teologických myšlenkách a nepouštěj se do hašteření o závažnost židovského zákona; není to k ničemu a nikam to nevede, jen k hádkám. My lidskými prostředky nejsme s to vyjádřit ty nehlubší skutečnosti Božího vztahu k nám. A tak vděční za rozmanitost v Církvi, vědomi si omezenosti našeho poznání, následujme Ježíše, majíce na paměti jím zdůrazněné největší dvojpríkázání lásky: Milovat Boha celou svou osobností a milovat bližního jako sama sebe. Láska je tím stěžejním vztahem v Církvi Kristově. Láska je také důležitým kritériem autentičnosti víry či osobní spirituality, průvodcem na cestě k Božímu království. A tedy ani na začátku zmíněný udržitelný rozvoj není možný bez lásky.

Jiří Nečas

Můžete si přečíst

Jiří Langer - Jiří Orten:

Modlitby českožidovské, Martin C. Putna. Biblion 2022

Komentované výběry z děl klasiků české literatury slaví v Biblionu úspěchy již druhým rokem. Na *Skoro modlitby* Karla Čapka (2020) a *Magorské modlitby* Ivana M. Jirouse (2021) koncepčně navazuje – a knižní trojici završuje – další ediční počín Martina C. Putny, *Modlitby českožidovské*. Kniha je bohatým výběrem literárně-modlitebních textů dvou nejvýraznějších českožidovských autorů éry masarykovské republiky a její tragické dohry v letech šoa – Jiřího Langera a Jiřího Ortena.

Jiří Langer a Jiří Orten představují dva krajní póly vztahu židovství a češství, literatury a víry: Langer se navzdory moderní době vrací k té nejmystičtější formě judaismu, tedy k chasidství, ale občas ho vykládá skrze nejmodernější metody humanitních věd. Orten se naopak ze židovských tradic už téměř zcela vyvázal, ale pod tlakem blízcího se šoa se básnicky a modlitebně vrací k Písmu.

Modlitby českožidovské jsou uspořádány podle liturgického roku judaismu. K jednotlivým svátkům jsou přiřazeny modlitby, které se k nim váží vědomě či nevědomě, tématem nebo náladou. Dva hlavní modlitebníci jsou doplněni na dvojí „minjan“, modlitební desítku. V prvním minjane znějí úryvky z děl dalších českožidovských autorů, od obrozeneckého předběžce Siegfrieda Kappera po Ortenovy generační druhy. Ve druhé skupině jde o úryvky z děl autorů, kteří se s židovskou zbožností zcela rozešli, a přece i u nich její stopy probleskují – nebo naopak autorů, kteří k židovství rodem nepatřili, ale zamílovali si dům izraelský, jeho víru a jeho poezii.

red

Z našich setkání

SOUZNĚNÍ SLOVA A OBRAZU

Tato slova předznamenávají nejen souznění představované poezie s ilustracemi sličné sbírky poezie Olgy Nytové, ale stejnými slovy mohu vyjádřit soulad vystavované grafiky paní Vlasty Polívkové s liturgickým prostorem husitské kaple v Karlíně.

Výstava „fungovala“ v jakési předpremiéře či chcete-li ve „zkušebním provozu“ již více než měsíc před vernisáží (10. 4.) a to v praxi církve. S výstavou jsme oslavili velikonoční svátky, sešli se při významném výročním shromáždění církevní obce a dalších událostech.

Jaké máme zkušenosti... Obrázky malířky Vlasty Polívkové nenechávají téměř nikoho lhostejným. Mají zvláštní moc. Obraz si vás přitáhne a připadá vám, že se

díváte ze svého okna, okna svého bytí do krajiny, která je zvláštní, jedinečná, živá. Pozorovatel má pocit, že krajinu zná; krajinu mladí nebo známého místa, kde něco prožil. Slyšel jsem... To je přece obrázek od nás z Vysočiny, tohle je od nás od Nové Vsi, tam jsme jezdili s manželem, když ještě žil ... a tady to je od Nepomuku, tam jsme jezdili na prázdniny ... a podívejte ... Říp, tady z Klenče pochází náš rod ... nebo tenhle kostelíček, připadá mi hrozně známý. Jsou to obrazy, které mnohým připomínají konkrétní místa a s nimi jdou vzpomínky, emoce.

Obrazy mají samy o sobě silný pozitivní náboj, lidé se usmívají a úsměv, naladění přetrvává, i když se od okénka obrátí a už jsou „zpátky“ při další práci či modlitbě. To umí umění Vlasty Polívkové. Umění hlubokého prožitku, každého pohledí a pozitivně naladí. A modrá je dobrá. (Pastely jsou modré.)

V kolekci obrazů nechybí ani symbol kalicha. A tak končím prosbou o požehnání pro malířku paní Vlastu Polívkovou i pro její dílo.

Kéž máte i do budoucna dobrou inspiraci, ať dáváte lidem dál a dál krásu a radost.

Jiří Vaniček

Zprávy

Ústřední rada Církve československé husitské vyhláší vyhledávací řízení na pozici redaktora/redaktorky Českého zápasu, periodického tisku CČSH

Požadavky:

- VŠ vzdělání (teologické nebo humanitní)
- praxe
- znalost práce s grafickými programy výhodou
- členství v CČSH výhodou

Příhlášku obsahující životopis, kontaktní údaje a případně reference zašlete do 20. 6. 2022 na Úřad ÚR CČSH na adresu: ÚR CČSH, Wuchterlova 5, 160 00 Praha 6, nebo e-mailem na adresu: ustredni.rada@ccsh.cz

Možnost nástupu od 1. 7. 2022, mzda dohodou.

Společné zavěšení symbolické křížové cesty

Udělejte si v sobotu 4. června čas a přijďte do Příbrami. Společně zavěšíme symbolickou křížovou cestu, kterou jsme s dětmi vyrobili.

Čtrnáct zastavení je věnováno jednomu z politických vězňů Františku Zahrádkovi a bude zavěšeno v koridoru u lágru Vojna, kterým vězni chodili na šachtu těžít uran. Tak se budeme těšit, že se potkáme.

V sobotu 4. června od 13 hodin, Památník obětem komunismu Vojna u Příbrami.

Martin, Iva a Jindřáča

Představení v Husově sboru v Tuchoměřicích

V pátek 3. 6. 2022 od 18 hodin vás srdečně zveme do sboru naší církve v Tuchoměřicích na divadelní příběh s názvem **SVOBODA!!!**.

Příběh zrcadlí život a hudební tvorbu faráře CČSH Luboše Svobody, který právě v letech 1965-70 v Tuchoměřicích působil. Zazní i jeho písně s texty Pavly Zachařové. Účinkují: Andrea Valenta, Blahoslav Rataj a Robert Valenta. **Petr Vopálka**

CÍRKEV ČESKOSLOVENSKÁ HUSITSKÁ ZVE NA

SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ STAVBY ZVONOHRY

VE STŘEDU 1. ČERVNA 2022 OD 16 HODIN SBOR KNĚZE AMBROŽE V HRADCI KRÁLOVÉ

KRÁTCE O PROJEKTU ZVONOHRY - SLAVNOSTNÍ PŘESTŘÍZENÍ PÁSKY - KONCERT V PODÁNÍ KRÁLOVÉHRADCEKÉHO KVARTETA. ZAZNÍ SKLADBY G. F. HÁNDELA, J. S. BACHA, J. HAYDNA, W. A. MOZARTA, L. V. BEETHOVENA, B. SMETANY, A. DVORÁKA

ZÁŠTITU NAD TÍMTO PROJEKTEM PŘEVZAL HEJTMAN KRÁLOVÉHRADCEKÉHO KRAJE MARTIN ČERVÍČEK. WWW.CCSHHK.CZ

Vzpomínka na Radima Uzla

Pravidelne, keď dostanem parte poštou, tak sa pozerám, koľko mal nebohý rokov. Keď je to nad osemdesiat, tak si oddýchnem, pokiaľ to je pod 70 rokov, tak si hovorím, že je to nespravodlivé a zomrel skoro. V minulom týždni mi prišlo parte: MUDr. Radim Uzel CSc. sa dožil 82 rokov. Okamžite som si spomenul na poslednú návštevu u neho, ktorá sa uskutočnila 19. 4. 2022. Radim už bol slabý, no prijal nás so žartom. V jeho obývačke sme spomínali, koľko rokov sa poznáme a na spoločné zážitky. Bola to zvláštna päťka ľudí a to JUDr. Poledník, JUDr. Michek a Ing. Paroubek. MUDr. Uzel bol celý čas vtípný a pozorný. Pred odchodom nám oznámil, že oproti nám má výhodu, „Vie, na čo zomrie a kedy“. Tiež ma

požiadal, aby som ho pochoval, keď príde jeho čas. A jeho výrok od srdca: „Mal som rád vašu cirkev“. Našu cirkev mal rád pre jej moderný prístup k životu. Boli sme priateľia cez 40 rokov. Poučal ma, ako to je s ľudskou sexualitou a ja som mu vysvetľoval, ako je to s našou vieroukou cirkvi. Nevie, či sme mali na seba významný vplyv. Jedno je však isté, odišiel krásny človek. Bude nám chýbať. Na záver chcem spomenúť, že MUDr. Uzel našu náboženskú obec v Bratislave navštívil počas biblickej hodiny a prednášal nám tri hodiny. Jeho prednáška bola prijatá s veľkým záujmom príslušníkov cirkvi. Na prednáške nezaznelo nič, nad čím by sme sa mohli pozastavovať. **Jan Hradil**

Svěcení zvonu Mistra Jana Husa v Táboře

Dne 1. května v Táboře proběhlo slavnostní svěcení zvonu Mistra Jana Husa v kostele sv. Filipa a Jakuba, který je nejstarší sakrální památkou v majetku města Tábora. V kostele, kde nyní působí starokatolická církev, byly původně dva zvony, znovu byl osazen zvon větší, téměř stokilový, jenž odlil zvonář M. Votruba z Myslkovic u Soběslavi dle návrhu akademického sochaře V. Hruzy. Zvon, který zdobí portrét Jana Husa, vyobrazení ryby a kříže a text „In te Domine speravi, non confundar in aeternum“, vyšel na zhruba 260 tisíc korun, přispělo na něj starokatolické biskupství v Praze a část se také vybrala ve sbírce mezi lidmi. **redakce a Marie Sedloňová**

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Ježíšova modlitba

Najděte pět rozdílů mezi obrázky.

(Řešení z minulého čísla: *At se vaše srdce neděsí.*)

Jana Krajčířiková

Změna na pražském stolci...

Pokračování ze str. 3

ostatních biskupů a kněží své diecéze. Během hledání jsou dotazováni i směrodatní laici.

Jan Graubner je přechodným řešením, protože k 29. srpnu příštího roku je povinen na službu pražského arcibiskupa resignovat i on. To platí pro všechny biskupy katolické církve, i když to nemá velký vliv na její gerontokratické uspořádání. Papeži Františkovi bude letos osmdesát sedm let a jeho zdravotní stav v poslední době není příznivý.

Graubnerovým odchodem do Prahy se uvolňuje olomoucký arcibiskupský stolec. Ze tří biskupských sídel na Moravě budou po nedávném úmrtí ostravsko-opavského biskupa Františka Lobkowicze volná dvě, s tím, že třetí, brněnské je obsazeno biskupem, který již vzhledem k věku resignoval a čeká na vystřídání. Personální situace církve na Moravě a v naší části Slezska se stává neúnosnou. Nový apoštolský nuncius Jude Thaddeus Okolo bude mít s obsazením stolců velkou práci. V Čechách se k závazné abdikaci na biskupský stolec blíží jeden ze čtyř sufragánních biskupů, litoměřický Jan Baxant.

Personální výměna může být i změnou koncepce. Ti, kdo čekali, že se do výběru pro Prahu osobně vloží papež František a že se nespokojí jen s podpisem připraveného dekretu, očekávali nebo spíše přáli si na pražském stolci Tomáše Holuba, který se jeví jako blízký současné papežské linii. Jan Graubner totiž nevypadá jako příliš odlišný od dosavadního arcibiskupa, i když ve funkci předsedy ČBK podle vyjádření církevního historika Rudolfa Vévody začal vyvažovat některé Dukovy problematické projevy. V kontrastu s konzervativními kruhy doporučil očkovaní proti covidu-19. Část kněží a laiků se vyjádřila proti němu.

Nový primas má jiné politické sympatie. Na rozdíl od Duky podporuje křesťanské demokraty a představuje konzervativní, lidový, regionální katolicismus. Nebude zřejmě podporovat Istanbulskou úmluvu, rovnost lidí různých partnerských preferencí ohledně možnosti uzavřít manželství. I když se jeho sympatie kloní k současné pro-unijní vládě, nebude rozhodně sdílet liberální hodnoty silně zastoupené v orgánech EU. Nelze od něj očekávat ani aktivní přístup ohledně případů pohlavního zneužívání.

Graubner je osobně uměřený, skromný a je orientovaný spíše na vnitrocírkevní otázky. Nebude pravděpodobně vstupovat do vysoké politiky a sotva na to nebude mít v krátkém funkčním období, jež má před sebou, dostatek času. Jeho kondice a přízeň ve Vatikánu rozhodnou o případném delším působení. Hledání kandidátů blízkých papeži Františkovi bude nadále nesnadné a bude obrazem nepříznivého postavení římských katolíků v české společnosti. **Ivan Štampach, zdroj: info.dingir.cz**

